

BISER

Letnik XXIV.

GLASILO ŽUPNIJE KOTLJE

ENA SAMA LUČ

*Ko se bomo poslednjič prebudili,
nas popelji, gospod Bog,
k nebeškemu prebivališču in vratom,
da bomo stopili skozi ta vrata
in bivali v tem bivališču,
kjer ne bo ne teme ne slepeče luči,
marveč ena sama luč,
ne hrupa ne tišine,
marveč ena sama glasba,
ne strahu ne upanja,
marveč eno samo veselje,
ne začetka ne konca,
marveč ena sama večnost,
v bivališču tvoje slave in tvoje vladavine.*

Eric Milner White

DUHOVNA MISEL

Pogumni ljudje - vsi sveti

Svetniki niso bili boječneži. Niso se umikali vrvežu sveta, da bi v samoti uživali ljubi mir. Samoto in mir so res ljubili, a zato, da so tam našli Boga, se z njim v molitvi pogovorili, potem pa okrepljeni in razsvetljeni stopili v sredo življenja. Imeli so pogum živeti preprosto, skromno in ubogo, ko so mnogi okrog njih iskali srečo v razkošju, denarju in bogastvu. Imeli so pogum vračati hudo z dobrim, kletev z molitvijo, sovraštvo z blagoslovom, krivico z odpuščanjem.

Ko je vse okrog njih jokalo in izgubljajo upanje, so pogumno in mirno gledali v bodočnost v veri, da vsa dogajanja vodi Bog in jih obrača ljudem v dobro. Niso bili slepi, da ne bi videli, koliko ljudi na svetu je lačnih in žejnih pravice. Imeli so pogum živeti pravico, delati za pravico, oznanjati pravico in moliti za pravico, vedoč, da pravice ne moreta prinesti na svet orožje in nasilje, temveč samo ljubezen.

Niso odvrčali oči od tujega trpljenja. Niso se izognili

ranjencu na cesti, niso vili rok in vzdihovali, češ, nič se ne da narediti. Pogumno so zavihali rokave in naredili, kar se je dalo narediti.

Med splošnim lovom za užitki in oboževanjem telesa so imeli pogum varovati srce čisto in dušo neomadeževano. Ni jih motilo javno mnenje, ki je tako življenje razglašalo za nazadnjaško.

Imeli so pogum trpeti preganjanje zaradi pravice, biti zaradi vere imenovani nesodobni, zaradi poštenosti biti odrinjeni in zaradi Boga zapostavljeni. Imeli so pogum reči laži laž, grehu greh, nezvestobi nezvestoba, goljufiji goljufija, čeprav jih je zato oplazil marsikateri pomilovalni pogled.

Niso vzdihovali in obupovali, niso klicali groma z neba na svoje nasprotnike. Vedeli so, da so na svetu pričevalci višjih vrednot, zato so bili veseli. Vztrajali so v zvestobi svoji vesti, bili luč sveta in sol zemlje, oznanjevalci Boga. Vedeli so, da ta nepopolni svet in to nepopolno življenje dobi šele v večnosti svoje dopolnilo.

Žpk. Edi Vajda

VSI SVETI

Prišel bom in vas vzal k sebi (Jn 14,3)

Naši dragi domači, družinski člani, prijatelji ... odhajajo od nas in se za nekaj časa od nas poslovijo. Smrt je nekaj, kar v življenju človeka najbolj vznemiri in prestraši. Vsi se bojimo smrti. Med seboj se opozarjamo: »Pazi nase, ne delaj tega in tega, ker ti škoduje, previdno vozi, da se kaj ne zgodi ...« Toda česa bolj konkretnega proti smrti in za ohranitev življenja ne moremo storiti.

Smrt prihaja kot kruti jezdec in kosi. Nemočni smo v boju z njo. Smrt nam jemlje naše drage iz družine, prijateljstva, soseščine ... Vzame nam jih, iztrga iz tega sveta, in mi še živeči ostajamo sami. Ob izgubah smo žalostni in ranjeni. Nekdo, ki sem ga imel rad, s katerim sva se dobro poznala, skupaj delala, se skupaj veselila življenja, mi je bil vzet. Ni ga več. V tem življenju ga ne bom več srečal, ne bom se več pogovarjal z njim, ne bova več skupaj.

Naša oseba je sestavljena iz telesa in duha. Telo je namenjeno zemeljskemu »pred življenju«, ki je v vsakem oziru kratko, negotovo, krhko in zelo

nežno! Duša pa je najpomembnejši del človeka. Ta je neuničljiva, večna in je na zemlji v tem življenju združena s telesom v osebo. Po smrti je osvobojena telesa, posebej še telesnega trpljenja, ki ga na tem svetu moramo prenašati.

S smrtjo se za nas začne drugačno življenje! Še živimo! Naši dragi rajni zanesljivo še živijo. Veliko bolj živijo, kakor mi! Živijo in obstajajo tako čudovito kot obstaja naš Bog Stvarnik in milostni Oče! Na raznih slovenskih koledarjih še vedno piše, čeprav je ateistični komunizem že zdavnaj storil svoj konec, da je 1. november »dan mrtvih«. To je ena od strateških laži in popolna negacija naše krščanske vere, ki večino svojih upov polaga v večnost pri Bogu Stvarniku.

žpk. Edi Vajda

DUHOVNA MISEL

Kaj se bo zgodilo z nami, ko bomo umrli?

Ali tam obstaja življenje?

Smrt se zdi tako dokončna. Telo, v katerem je nekoč utripalo življenje, je sedaj smrtno blede in negibno. Ko opazujemo, kako ga položijo v grob ali se nam v krematoriju izgubi izpred oči, moremo res verovati, da obstaja posmrtno življenje?

Ljudje so vedno v nekaj verovali. Že od najstarejših časov so z umrlimi v grob polagali orožje, orodje in celo hrano, da bi jim pomagali na njihovem potovanju v drugo življenje.

Toda bojazen še vedno ostaja; življenje onkraj groba se zdi tako negotovo in nejasno.

Že od nekdaj so ljudje vzdihovali: »Ko bi se lahko vsaj kdo vrnil od mrtvih in nam povedal!«

Nekdo je naredil ravno to – Jezus Kristus! Samo on lahko z avtoriteto govori o življenju po smrti. Prišel je iz nebes na zemljo in vstopil v naš svet. Doživel je vsa izkustva življenja, tudi smrti. Toda smrt ga ni mogla zadržati; premagal jo je in zmagoslavno vstal. Pozna svet večnosti onkraj našega sveta in tako lahko govori iz izkustva in z mirno gotovostjo.

žpk. Edi Vajda

Zahvalna nedelja

Praznik zahvale je dan hvaležnosti in zahvaljevanja, vendar ne le za letino in pridelke, ki jih je dala narava, ampak tudi za druge darove, npr. za spoznanje, svobodo, dobroto, dom, čas, vero. Zahvala zajema vse naše življenje – vse, kar smo in kar imamo. Cerkev z opozarjanjem na pomen zahvale in hvaležnosti Bogu, stvarstvu in ljudem prebuja in krepi osnovno razsežnost medsebojnih odnosov in jim daje novo kakovost. Najvišja oblika zahvale za kristjane je daritev maše, kjer se Bogu Očetu zahvaljujemo za vse, kar nam je podarjeno.

ZGODILO SE JE

Kolpingova družina Kotlje in praznovanje 25. letnice delovanja Kolpingove zveze Slovenije

Jesen je našo naravo v kratkem času prebarvala v mogočne zlato rumene odtenke ter nagradila naše celoletno delo z lepimi in bogatimi plodovi. Pri Kolpingovi zvezi Slovenije pa se je ustavila pri srebrni barvi oz. 25. letnici.

Člani Kolpingove družine Kotlje smo ta jubilej nadgradili še z našim tradicionalnim letnim izletom. Ciljna destinacija letošnjega izleta je bila seveda Kamnica in cerkev

sv. Martina, kjer je potekala osrednja slovesnost ob praznovanju tega jubileja. Za prvo postajo na poti proti Kamnici smo izbrali cerkev sv. Križa nad Mariborom, kjer nas je pozdravilo pritrkovanje zvonov in gospa Marta Bratuša, ki nam je predstavila zgodovino cerkve in kraja skozi čas.

Nastanek in omemba prve cerkve na mestu današnjega sv. Križa sega v 13. stoletje. Sedanjo podobo je cerkev dobila po celoviti

ZGODILO SE JE

prenovi, ki je bila končana leta 1884. Vojna vihra druge svetovne vojne cerkvi ni prizanesla, še več, odnesla ji je dva velika zvona. Utrpela je še udar eksplozije, ko je bilo minirano ter porušeno župnišče. Zadnji stalni župnik v fari je bil pater Modest, danes spada župnija v soupravo župnije Kamnica.

V cerkvi lahko danes občudujemo lepo urejeno notranjost z novimi vitraži, skozi katere sijejo sončni žarki na oltar in oltarno mizo. Notranjost cerkve je polepšana s freskami in križevim potom, ki so prava umetnina in paša za oči. Ob poslušanju in razgledovanju po notranjosti so naša srca odhitela k Mariji, kateri smo namenili lepo pesem in molitev desetke rožnega venca za naše pokojne člane.

Polni notranjega miru smo se odpravili še do okrepčevalnice, kjer smo imeli okusno kosilo. Tudi tamkaj smo bili vsi navdušeni nad lepim ambientom prenovljene domače gostilne s pridihom starinskih elementov, ki dajo

celotni stavbi še dodaten lesk. Pot z manjšim številom kapljic na šipah nas je vodila naprej skozi jesensko podobo krajine vse do cerkve sv. Urbana, od koder smo imeli Maribor z okolico na dlani.

Začetki cerkve sv. Urbana segajo v 14. stoletje. V letu 1860 je bila obnovljena in blagoslovljena s strani škofa Antona Martina Slomška. Današnja podoba je dobila po zadnji obnovi, dve leti nazaj.

Ura se je bližala četrti popoldanski, ko so se člani Kolpingovih družin pričeli zbirati pred župniščem v Kamnici; pridružilo se jim je tudi dvaindvajset Hotuljcev. Iz dvorišča smo proti cerkvi krenili v sprevedu prapora in zastav. V cerkvi sv. Martina je potekala zahvalna maša ob 25. letnici delovanja Kolpingove zveze Slovenije.

Mašo je daroval upokojeni nadškof dr. Franc Kramberger ob somaševanju Kolpingovega naslednika msgr. Ottmarja Dillenburga iz Kölna in naših duhovnikov (med prisotnimi sta bila tudi naša domača župnika g. Edvard

ZGODILO SE JE

Vajda in g. Marjan Plohl). V mašnem nagovoru se je g. Dillenburg ustavil pri zgodbi slepega Bartimaja iz Markovega Evangelija.

Po končani maši smo bili deležni še kulturnega programa, pozdravov domačih gostov in gostov iz tujine. Seveda smo bili veseli, ko smo se srečali in pokramljali s

prijatelji iz drugih Kolpingovih družin.

Pa še en citat Adolfa Kolpinga: »Začetek je najtežji, ostati zvest pa najboljše.«

Izidor Jamnik

Jesen v Kotljah

Narava se v teh dneh odpravlja k počitku, a še prej se obarva s toplimi in prijetnimi barvami. Pred vhom na pokopališče in v cerkev nas pozdravljata veliki lipi, ki s pomladjo ozelenita in zacvetita. Prelepo dišita in prvim grobovom ob ograji dajeta senco.

A zdaj je jesen. Listje v vetru odpada ... Vsakih nekaj dni pobiramo listje z grobov in pometamo pot. Zopet in zopet, saj je vse polno listja ...

Narava pač ima svoje zakonitosti. Tu pa nista le lipi,

tu stoji tudi križ z Jezusom, zato se ne jezimo pri pobiranju listja, ker si Jezus zapomni in vidi vsako dobro delo.

Pa zakaj bi nosili na tone sveč na grobove? Postojmo pri grobu, pomolimo kakšno molitev, če pa ne molite, iz srca podarite rajnemu lepo misel, kakšen spomin ... ta nikoli ne umre ...

Za jesenjo bo že tu zima, mraz ... Kmalu bo vse belo, in takrat bodo rajni počivali v miru ...

Milka Breznik

OBVESTILA

Vsi sveti, 1. november, četrtek - ob 9.00 sv. maša, po maši blagoslov grobov in molitve za rajne pred pokopališkim križem

4. november, zahvalna nedelja

17. november, sobota v Mariboru srečanje birmancev z nadškofom

26. novembra do 2. decembra – teden Karitas

30. november, petek, ob 19.00 – 1. adventni večer v dvorani župnišča na Ravnah

1. december, sobota, ob 10.00 delavnica adventnih venčkov v župnišču

5. december, sreda, miklavževanje ob 16.00 v cerkvi. Starši, prijavite otroke; prispevek poravnate v župnišču

Dostojanstvo božjega otroštva sta prejela:

6. Patrik Štrekelj, 7. Eva Gros

K nebeškemu O etu je odšel

13. Ošep Silvester, 84. let, Čečovje 33, Ravne na Koroškem

Odgovorni urednik: Edvard Vajda, župnik
Lektorica: Irena Oder
Tiskanje: Župnija Ravne na Kor.

Uredniški odbor: Petra Jamnik
Kobolt, Janez Gorenšek,
Kristina Grabner
Naklada 170.

